

**ДВАДЦЯТИРІЧНІ КОМПЛЕКСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИДИМИХ І
ПРИХОВАНИХ ПРОЯВІВ ТА ЕФЕКТІВ МОЛИТОВ І ЛІТУРГІЙ
ВІЗУАЛЬНО ТА ФІЗИЧНИМИ, ГЕМАТОЛОГІЧНИМИ,
ЦИТОХІМІЧНИМИ І МІКРОБІОЛОГІЧНИМИ МЕТОДАМИ**

Михайло Лазорик, Ілля Рудик

Релігія як сукупність знань і практичних дій для пізнання світу і людини та їх удосконалення без застосування жорстоких методів існує давно, хоча насадження і впровадження своїх догм та переконань у практику різними формами примусу практично ні одна із сучасних релігій у світі похвалитися не може.

Це зв'язано з тим, що переконливих наукових доказів переваги тої або іншої конфесії або релігійного напряму щодо вирішення проблем пізнання людини і світу жодна з релігійних організацій або не мають або держать у секреті.

Виходом з цієї ситуації є свідоме і планомірне впровадження наукових підходів до питань релігії.

Це вимагає уміння чітко, точно і логічно формулювати окремі складні питання і проблеми релігії, досліджувати їх на сучасному рівні та пояснювати одержані результати і використовувати це як для віруючих так і всіх хто хоче і згодиться приймати такі підходи до оздоровлення людей.

Найпростішим є підхід атеїстів, які розробили «науковий атеїзм», засновники якого все спростили і вчення всіх релігій і церков звели до того, що це є спекуляції і обман населення і віруючих.

Близьким до такого підходу по суті є і думка частини «правильних християн» які вважають, що наукові підходи і дослідження окремих питань християнської віри, практики молитов і богослужінь та феноменів, які їх супроводять, є неприпустимими і дослідженням не підлягають – «треба тільки вірити без всяких досліджень, перевірок і доказів».

Часто люди, які можуть і хотіли би досліджувати окремі питання релігії сучасними методами, не проводять їх, бо не хочуть бути підданими необґрунтованій критиці з обох сторін – як атеїстами так і клерикалами.

Сучасні молоді люди з високим рівнем підготовки вимагають чіткого викладу питань релігії і наукового їх обґруntування та пояснення.

Зараз у церкві цього вони не бачать, відходять від неї і вона їх просто втрачає.

З цих позицій величні, але часто пусті християнські храми в Європі та інших країнах світу є платою за невміння і небажання частини керівників духовних організацій зрозуміти необхідність сучасних підходів до питань релігії, а часто навіть не бажають вислуховувати носіїв запропонованих рішень складних проблем.

В 1997 році нами була опублікована стаття у матеріалах міжнародної конференції, присвяченої 350-річчю Ужгородської унії, про зв'язок наукової медицини з народними методами діагностики та лікування в контексті християнського віровчення [8].

Спроба почати наукові дослідження нас спонукала публікація про відкриття радянськими фізиками в 1975 році електрохвильового фантому людини і так званого солітонного випромінювання [4].

Так як це відкриття засекретили а пристрій застосовували для лікування лише верхівки ЦК КПРС та КДБ, то доступу до нього у нас не було.

Перед вказаною вище конференцією майже протягом року група студентів медичного факультету Ужгородського університету під керівництвом викладача почала досліджувати на кафедрі факультетської терапії УжНУ візуально динаміку аури людини під час молитов, експериментуючи з мовою та положеннями тіла в просторі.

Для тих, хто хоче одержати інформацію про ауру та чакри може звернутися до джерел в інтернеті [17, 18].

Розміри та інші характеристики аури оцінював студент, який мав дар бачити ауру і за її властивостями ставив діагнози хворим без додаткових обстежень.

Студенти читали молитви самостійно, або над ними молилися особи, які знали молитви і яким вони довіряли.

Результати роботи були опубліковані у фаховому медичному журналі УжНУ [9].

Під час молитов студенти займали різні положення – стояли, сиділи, стояли навколошки, а молитви читалися різними мовами – українською, угорською, російською. Рідна мова викликала у студентів більш виражене збільшення розмірів аури, ніж молитва на нерідній мові.

Виявилось, що молитва навколошки збільшує ауру сильніше, ніж при стоянні з руками опущеними вниз. При стоянні зі складеними перед серцем долонями рук (там розміщена

чакра анахата) аура стає ще більшою, а максимальне збільшення аури має місце в положенні навколошки з піднятими руками до неба.

Одержані результати дали підставу продовжити дослідження динаміки аури до, під час та після літургії.

Дослідження проводилися протягом кількох місяців у кафедральному Христовоздвиженському соборі м. Ужгорода, де служби українською мовою проводив ставрофорний протоієрей Йосип Штелиха у супроводі професійного хору під керівництвом Я.Ю. Кирлика.

Була виявлена і описана крива (синусоїда) з трьома різкими підйомами розмірів аури, які відповідали трьом частинам літургії та збільшення розмірів аури після закінчення літургії у порівнянні з розмірами до неї.

На рис. 1 наведено синусоїду з трьома підйомами. Позначений зверху цифрою 1 підйом відповідає літургії Слова, цифрою 2 – літургії Жертви, цифрою 3 – літургії від «заамвонної молитви» до закінчення.

На рис. 1 відмічено також величину аури на початку – 80 см та після закінчення – 100 см.

Отже під час літургії мають місце коливання розмірів аури, а її величина збільшується від 80 см до літургії до 1 метра в кінці літургії.

Найбільш неочікуваною була форма коливань – вона нагадувала трійцю або тризуб.

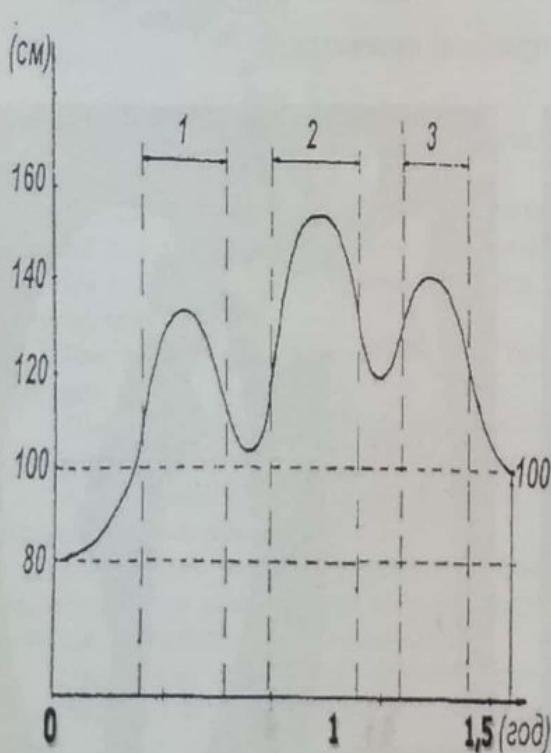

Рис.1
Динаміка аури під час літургії

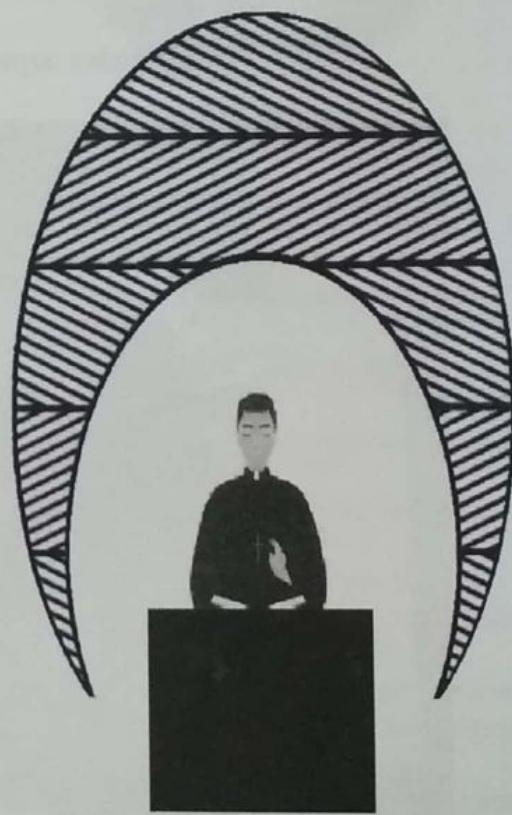

Рис.2
Опущення кольоворового шатра

Рис.3

Динаміка аури при прийомі причастя

Рис.4

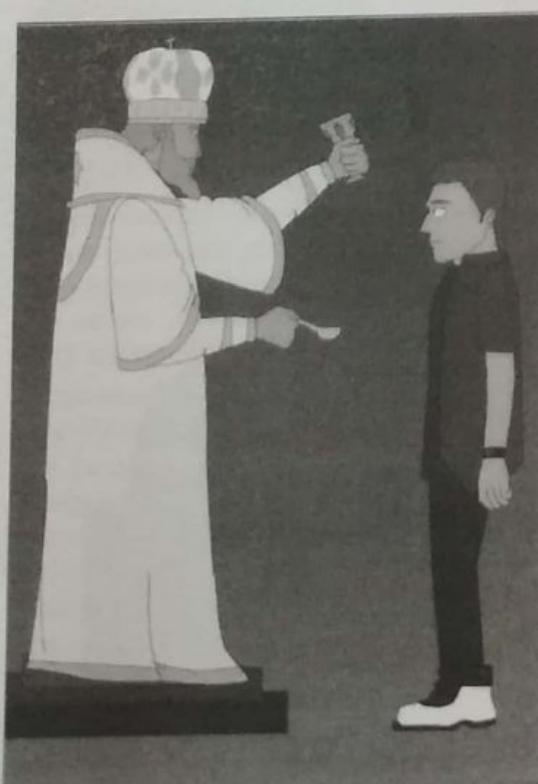

Рис.5

Динаміка аури при покладанні чаші на голову

Рис.6

Рис.7
Динаміка аури до та після молитви (ефект Кирліан)
Рис.8

Таким чином у літургії запрограмована трійця як метод або спосіб підготовки та реалізації їх духовних потреб через коливання біоенергетичних процесів.

Ця концепція трійці чітко збігається з доктриною церкви, яка розглядає її одним з атрибутів віри [16].

Наступний феномен, який був описаний під час літургії, стосується читання Євангелія.

Під час читання Євангелія священиком у храмі над ним виникає феномен, названий нами «опускання кольорового шатра», наведений на рис. 2.

З технічних причин друку кольори замінено штриховою, а кольорове зображення наведено у нашій роботі [11].

На початку читання поступово кольорове шатро, яке має 7 кольорів веселки як і у аурі, опускається вниз, а після закінчення піднімається вверх і зникає. У кожного священика шатро має індивідуальну гаму кольорів.

Практично це означає, що енергетичні коливання у вигляді хвиль різної довжини (різні кольори!) опускаються в цей момент над священиком і діють на людей, які знаходяться у храмі.

Хоча про цей феномен більшість людей не знає, але окремі особи його бачать, бо вони часто ним користуються – під час читання Євангелія люди стають перед престолом на коліна і ведуть туди дітей.

Наступні виявлені і описані нами прояви або ефекти стосуються причастя.

Прийом причастя – це внесення в рот людині ложкою дарів Святого Духа.

Ця дія проводиться під час літургії і є добре відомою.

Під час причастя було зафіксовано різке і вибухоподібне збільшення аури в кілька разів, яке поступово зникало.

На рис. 3 наведена аура до прийому причастя через рот – вона практично невидима, а на рис. 4 – після прийому причастя аура різко збільшується в розмірах і стає великою.

Неочікуваним було різке збільшення аури при покладанні чаші з дарами Духа Святого на голову людини, що наведено на рис. 5 та рис. 6.

Дари Духа Святого при дотиканні до голови, на верхівці якої знаходиться енергетична чакра сахасрара, моментально викликають енергетичний спалах у вигляді збільшення розмірів аури так як і прийом причастя через рот.

Різке збільшення аури в обох випадках свідчить про поступлення в організм людини великої кількості додаткової енергії, джерелом якої є дари Духа Святого в чаші. Інакше пояснити цей феномен досить трудно.

Звертаємо увагу на те, що часто священики відмовляються класти чашу з дарами на голову, напевно керуючись своїми інструкціями, які є абсолютно необґрунтованими.

Заперечити наявність виявленого феномену від дії причастя не можуть не тільки переконані атеїсти але і невіруючі в це віруючі.

Енергетичні процеси по своїй природі мають хвильову природу і є вібраціями з певними фізичними характеристиками. Вони здатні викликати резонанс з боку інших фізичних утворів, в тому і у людини .

Сукупність певним чином скомпонованих різних молитов під час літургії, зокрема читання Святого Письма, проповідь, спів, церковний дзвін, маючи хвильову природу, викликають у людини резонанс з боку всіх органів і систем, що супроводиться видимими та прихованими явищами та феноменами.

Викладене вище дало можливість висунути вібраційно-резонансну теорію дії молитов і літургії на організм людини [9].

Оскільки виявлені і описані феномени були не сприйняті як частиною кліру так і так званими «спеціалістами» як ненаукові, автори застосували при дослідженнях аури під час молитов і літургії давно відомий ефект Кірліан [19].

Російський лікар вірменського походження Кірліан В.Х., фізіотерапевт за спеціальністю, працюючи з електричними пристроями для фізіотерапії, помістив в електричне поле з певними характеристиками предмет і побачив навколо нього світіння або ауру.

Разом з дружиною С.Д. Кірліан вони започаткували цілий напрям у фізиці і технологіях, який викликав резонанс у світовій науці і був визнаний об'єктивно існуючим феноменом.

Його застосування дало можливість об'єктивно досліджувати процеси в організмі людини та у техніці.

Російський вчений В.К Коротков розробив принципи та пристрой для дослідження ефекту Кірліан газорозрядною візуалізацією (ГРВ) шляхом біоелектрографії та способи оцінки результатів на ЕОМ [5].

Апарат Короткова дає можливість як фіксувати на носіях інформації видиму картину аури синього кольору, а інколи і інші кольорами спектру світла, так і представляти результати у вигляді чисел на таблицях.

Апаратом В.К.Короткова були обстежені 30 осіб до та після молитов у лабораторії та кілька осіб у кафедральному соборі до та після літургії.

На рис. 7 наведена аура жінки до молитов у групі з 15 чоловік, а на рис. 8 – після молитов. До молитов аура майже пуста, а після молитов майже повністю відновилася.

Одержані результати дали можливість спростовувати твердження опонентів про недостовірність і фальсифікацію проведених нами візуальних досліджень як фантазії окремих осіб.

На наступному етапі проводилося вивчення впливу молитов на людину дослідженням крові .

Першою особливістю проведених досліджень був забір крові.

Загальноприйнято кров для досліджень забирати з або пальця (arterіальна кров) або з вени (венозна кров).

Нами була запропоновано забирати кров для досліджень до та після процедур паралельно з пальця та вени.

Коли для досліджень беруть голкою зі шприцом кров із вени, то вище місця забору крові судину перетискують жгутом. Вена стає видимою і доступною для взяття крові. Але у перетиснутій вені зупиняється рух крові, розвивається місцевий стаз. Тоді кількість клітин крові змінюється, а одержані кількісні характеристики клітинного складу не відповідають тим величинам, які є у крові під час її вільного руху у судині.

Для запобігання спотворення результатів досліджень кров з вени забирали після зняття жгута прямо з голки у вені.

Запропонований спосіб забору крові з вени та паралельного з визначення у капілярній та венозній крові при дослідженні показників фагоцитозу з живою культурою золотистого стафілокока штамм № 209 захищений охоронним документом – авторським свідоцтвом СРСР [1].

Другою особливістю проведених досліджень є представлення одержаних результатів фагоцитозу та цитохімічних досліджень як у мазку так і у літрі крові у системі SI, що дає можливість більш точно підтвердити зміни показників після дії будь-якого чинника [1, 6, 7, 10].

Спочатку у хворого забирали кров з пальця та вени для вивчення фагоцитозу та підрахунку кількості лейкоцитів і робили мазки на скельцях, які фарбувалися для визначення формули крові та цитохімічного визначення ферментів пероксидази та лужної фосфатази [1, 6, 7, 10].

Після цього пацієнт молився сам або над ним молилася інша особа, яка знала молитви і якій він довіряв.

Далі знову забиралися кров із вени і пальця та робили мазки на скельцях для повторних досліджень.

Всі результати оцінювалися системі SI [1, 6, 7, 10].

У всіх обстежених 15 осіб вивчені показники фагоцитозу та активність ферментів достовірно змінювалися, особливо у крові з вени.

У хворого з остеоміелітом кісток ноги окремі показники фагоцитозу у крові з вени зразу після молитви знизилися на 400-600% (у 4-6 разів). Показники ферментів також достовірно змінювалися, причому у венозній крові зміни були більш вираженими.

Виявлені різкі зміни показників у венозному відділі судинного русла дали підставу назвати цей феномен лабораторною кризою венозного відділу судинного русла при дії молитов за аналогією з описаною раніше лабораторною акупунктурою кризою у капілярній крові при проведенні сеансів акупунктури [12, 13].

Такі ж виражені зміни у венозному відділі судинного русла мали місце у хворих, які лікувалися мінеральними водами, особливо слабо мінеральними

кремністими водами на курорті Деренівка [10, 14].

Одержані результати захищено патентом України на винахід [14].

Далі проводилося дослідження продуктів мироточення з предметів культу в одному з монастирів Закарпаття, де почали сильно мироточити окремі предмети спочатку в одній келії а потім і в інших приміщеннях.

У Вікіпедії дають чітке визначення мироточення – «поява світлої маслянистої вологи з приемним запахом на іконах та мощах святих» [20].

Існування мироточення відкидати неможливо, це явище відоме давно і визнається не лише церквою, але і значною кількістю науковців.

Богослови для пояснення явища використовують термін «воплочення слова».

Оскільки вище ми розглядали молитви і літургію як чітко впорядковану сукупність коливань певної частоти, які діють на людину і ділили прояви на видимі та приховані, а дію їх пояснювали вібраціями і резонансом, то з викладеного вище випливає, що мироточення є одною з форм видимого їх прояву і прихованими можливостями.

Слід прийняти до уваги також пам'ять води. Її продовжують досліджувати незважаючи на критику та неоднозначне сприйняття і трактування одержаних результатів і звинувачення окремих дослідників у фальсифікаціях.

Наведемо лише одну монографію спеціаліста технічного профілю, виданої в Україні 3 роки тому [3].

У боротьбі різних спеціалістів про пам'ять води, найбільш неочікуваним для багатьох є те, що церква не дивлячись цю околонаукову боротьбу, спокійно і однозначно визнає пам'ять води і використовує її для хрещення, освячення пасок, приміщені та інших потреб.

Тому мироточення слід вважати особливою формою матеріалізації молитов.

В Інтернеті вдалося виявити результати досліджень 4 взірців мира в Інституті криміналістики ФСБ Росії на самому високому рівні за допомогою найновіших методів та обладнання. Висновок цього інституту «масляниста рідина без будь-яких особливостей» [21].

Проводити в Ужгороді дослідження після проведених на такому обладнанні і при таких висновках у Росії було недоцільно.

Оскільки продукти мироточення використовується багатьма людьми як для пиття так і для зовнішнього застосування, то для лікаря важливо в першу чергу перевірити їх безпечність за допомогою мікробіологічних методів.

Дослідження проводилися сліпим методом – були відомі лише номери взірців продуктів мироточення, взятих у монастирі.

Одержані взірці (три шприци з рідиною та взятий особисто з ікони матеріал на транспортне середовище) були посіяні двічі з інтервалом 3 тижні на середовище для виявлення бактерій та грибків і виключення гниття матеріалу при зберіганні.

У сертифікованій лабораторії двічі були одержані результати про стерильність всіх взірців.

Далі 3 види культур було посіяно на живильні середовища і на них нанесено по каплі взірців мира.

Лише взірець № 2 заблокував ріст культури *Staphylococcus saprophyticum*. Інші взірці росту культур не блокували.

Через 4 тижні дві нові культури було посіяно і повторно взірець №2 заблокував ріст уже іншої культури – *Streptococcus pneumoniae*, причому і у розведенні міра 1:10.

Тоді нам повідомили звідки було взято взірці: № 1 – з каменя з Почаївської гори, № 2 – з подарованого монастирю настільного хреста, № 3 – з ікони «Віправдання погиблих».

Лише взірець, взятий з настільного хреста, зробленого майстром та з вирізаним ним з дерева зображенням Ісуса Христа, проявив антибактеріальну дію.

На основі одержаних даних була розроблена класифікація ступенів безпечності продуктів мироточення.

Але за час проведення досліджень, який тривав кілька місяців, був одержаний неочікуваний результат.

Один взірець мира було дано настоятелем монастиря батькам хворого півторарічного хлопчика. Він при падінні отримав тяжку травму голови з субдуральними крововиливами і майже місяць знаходився обласній дитячій лікарні на апараті штучного дихання. Після одноразового помазання лоба миром через 2 години дитина почала самостійно дихати і на наступний день була виписана з лікарні.

Одержані результати досліджень захищенні патентом на винахід [15].

Проведені протягом 20 років комплексні дослідження молитов і літургій, крові людей, та продуктів мироточення з використанням візуальних, апаратних, мікробіологічних, гематологічних і цитохімічних методів дали можливість виявити і описати вперше ряд видимих та прихованих проявів і ефектів, які заслуговують не тільки уваги, але і подальшого їх дослідження і практичного використання.

Одержані результати слід розглядати в кількох аспектах.

Перший аспект – пізнавальний і світоглядний.

З одержаного випливає, що молитва це не просто слова, вимовлені людиною яка молиться, а літургія не просто об'єднані певним чином молитви зі священиком, а явище набагато складніше.

Вони викликають появу видимих і прихованіх явищ і феноменів, які реалізуються матеріальними структурами.

Так як вони мають матеріальну природу, їх можна і треба досліджувати і вивчати всіма доступними сучасними методами, а не відмахуватися від одержаних результатів як від фантазій.

В цьому плані звертаємо увагу фундаментальні наукові дослідження організатора і першого президента Української академії наук (зараз Національної Академії Наук України) академіка В.І. Вернадського (1863-1945), спеціаліста в області геології і геохімії та біогеохімії, який на основі аналізу багатьох об'єктивних факторів прийшов до висновку про тісний зв'язок геології, геохімії, біогеохімії і біосфери.

Його вважають основоположником вчення про ноосферу.

Але сам В.І. Вернадський у роботі «Нескілько слов о ноосфері» пише, що вперше поняття «біосфера» запропонував Ламарк [2].

Сам В.І. Вернадський у своїх лекціях, прочитаних у Сорбонні в 1922-1923 р., ввів уточнення і вказав, що основою біосфери є біогеохімічні явища [2].

Прийнявши біогеохімічну основу біосфери за вихідну, французький математик і філософ Е.Ле Руа у своїх лекціях в Колледж де Франс, опублікованих у 1927 р, ввів поняття «ноосфера» як сучасної стадії, яку геологічно переживає Земля [2].

Заслугою В.І.Вернадського є те, що він дійсно в подальшому розвинув вчення про ноосферу більш глибоко.

У цитованій вище роботі В.І. Вернадський пише, що «ноосфера є новим геологічним явищем на планеті, бо людина вперше стає дуже великою геологічною силою».

Він посилається на великий внесок американського геолога, зоолога, палеонтолога і мінералога Д.Д. Дано, який вважав створення мозку і його діяльність вирішальним на еволюцію і вчення про біосферу. Д.Д. Дано назвав цей процес «енцефалоз біосфери», а його колега по роботі Д. Ле-Конт «психозойською ерою».

Далі сам В.І. Вернадський у цій же роботі пише про те, що поява мозку і його робота сприяє розвитку мислення і інтелектуальній діяльності. Тому людина може і повинна перебудовувати своєю працею і мисленням область свого життя, перебудовувати корінним чином у порівнянні з тим, що було раніше [2].

Вкажемо, що голландський вчений Х. Гюйгенс ще у 17 столітті вважав життя космічним явищем [2].

З позицій вчення про ноосферу виникає питання про космічну природу життя, мозку та інтелекту і їх постійного розвитку в умовах Землі.

Введення поняття Д.Д. Даном «енцефалозу» і Д. Ле-Контом «психозойської ери» в біосферу і ноосферу дало можливість у 20 і 21 століттях спостерігати складні процеси і дати їм дещо відмінну від загальноприйнятої оцінку.

Трагедія В.І.Вернадського в тому, що частину цих процесів спостерігав він сам.

Він пережив 1 та 2 світові війни з величезними втратами людей (носіїв мозку та інтелекту) з боку всіх воюючих країн, оплачений німецьким генеральним штабом більшовицький переворот на чолі з Леніним у Росії, голод та смерті під час громадянської війни, німецький фашизм Гітлера зі знищеннем людей за національною ознакою (євреї і всі «нижчі раси»).

Він був у СРСР коли знищували українців її українську інтелігенцію і простих людей як ворогів народу за національною ознакою Сталін і його наближені.

Причиною таких дій Сталіна і його оточення були результати перепису населення СРСР у 1932 році, які показали, що в СРСР українців є 81 мільйон, росіян – 77, грузинів – 1, а казахів – 3 мільйони.

Загроза дального зростання кількості українців дала підставу припинити їх збільшення голодомором в місцях постійного їх проживання на Україні, на Поволжі та на Кубані. Офіційною підставою для голодомору став опір колективізації в 1933 році, коли селян об'явили «ворогами народу».

Створюється враження, що з початку 20 століття в Європі і в світі постійно ведеться боротьба з мозком людей (енцефалоз за Д.Д.Даном) як носієм свідомості і інтелекту в ноосфері застосуванням як примітивних вбивств під час воєнних дій і штучно створеними голодоморами, так і сучасними підступними засобами впливу на діяльність мозку інформаційними засобами (радіо, телебачення, інформаційні війни, дезінформація, кібернетичні атаки та інші сучасні розробки).

Одною з форм інтелектуальної діяльності людського мозку є віра людини та безпосередньо зв'язані з нею молитви та богослужіння з видимими та прихованими під час цих дій проявами, які очищують людину і ноосферу.

Звідси випливає потреба та необхідність детального і глибокого вивчення питань віри і богослужінья, а пізнані явища і механізми молитов та богослужінья слід активно використовувати і впроваджувати в практику як засобу і способу оздоровлення людини і через неї очищення ноосфери Землі.

Це дасть можливість попередити загрози миру і геологічні та космічні катаklізми на Землі та забезпечити існування Землі та людства в майбутньому.

Автори виражають свою вдячність всім тим хто допомагав і підтримував наші дослідження протягом такого значного періоду.

В першу чергу це стосується доктора медичних наук, академіка Академії Вищої Школи професора М.І. Фатули, доктора медичних наук, Заслуженого працівника освіти України, головного редактора журналу «Науковий вісник Ужгородського університету Серія «Медицина» професора А.С. Головацького, доктора медичних наук Л.В. Пахаренко за підтримку і плідну співпрацю.

Дякуємо колишнім і теперішнім студентам медфаку Д.О. Будаю, А.В. Дору, С.С. Ковтуну, Е-О.О. Німцю, В.В. Олашину, Р.В. Павлуцькому, С.Д. Цубері, а також Д.А. Деменку, П.Т. Зуеву та О.В. Лисаку за допомогу в оформленні статті.

Список використаної літератури.

1. А.с. SU №1681257 A1 МПК G01N33/53. Способ определения активности фагоцитоза лейкоцитов в сосудистом русле. Заявка №4446317/14/ Опубл. 30.09.1991 Автор Лазорик М.И.
2. Вернадский В.И. Несколько слов о ноосфере //Биосфера и ноосфера. – М: Айрис-пресс. – 2009. – 576 с.
3. Волошин В.С. Память воды: гипотезы и реальность. – К. – Освіта України. – 2015 – 498 с.
4. Давыдов А.С. Солитоны в молекулярных системах. – К. –1984. – 288с.
5. Коротков В.Г. Принципы анализа в ГРВ биоэлектрографии. – СПб: Реноме, 2007. – 280 с.
6. Лазорик М.И. Показатели фагоцитоза в международной системе единиц //Лабораторное дело. –1984.– № 3.– С.78.
7. Лазорик М.И. Оценка цитохимических реакций форменных элементов крови //Лабораторное дело. –1988. –№ 1.– С.64–65.
8. Лазорик М.И. Наукова медицина і традиційні народні методи діагностики та лікування в контексті християнського віровчення //Ужгородській унії – 350 років. Матеріали міжнародних конференцій. Ужгород, квітень 1996. – Ужгород –1997. – С.183-189.
9. Лазорик М.І., Павлуцький Р.В., Олашин В.В. Механізми оздоровчої дії біоенергетики молитов та літургії //Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Медицина. Вип.4. – 1997– С. 113–122.
10. Лазорик М.І. Метод кількісної оцінки стану крові при бальнео- і рефлексотерапії та медикаментозному лікуванні. – Політика «Карпатського краю». – Ужгород. – 1998. – 267 с.
11. Лазорик М.І. Оздоровчі аспекти видимих та прихованых проявів та ефектів молитов і літургії //Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Медицина». – 2017. – Вип. 2(56). – С. 51 – 58.
12. Патент UA № 15554 C2 МПК A61H39/00 Способ прогнозування ефективності рефлексотерапії за Лазориком. Опубл. 30.06.1997, Бюл. № 3. Автори Лазорик М.І., Марфинець В.В.

13. Патент UA № 18571 C2 МПК A61H39/00 Спосіб визначення мінімальної кількості сеансів рефлексотерапії. Опубл. 25.12.1997, Бюл. №19. Автори Лазорик М.І., Марфинець В.В., Гайденко В.С.
14. Патент UA № 80967 C2 МПК G01N33/48/ Спосіб Лазорика для визначення впливу молитов на пацієнта. Опубл.26.11.2007. Бюл № 19. Автор Лазорик М.І.
- 15 Патент UA № 113657 C2 МПК G01N33/26, C12Q 1/20, C12Q 1/24 Спосіб Лазорика-Ананченко визначення ступеня безпечності продуктів мироточення мікробіологічними дослідженнями. Опубл.12.02.2017, Бюл. №4. Автори Лазорик М.І., Ананченко М.М. та інші.
16. Святе письмо Старого та нового завіту.—1991. Видавництво О.О. Василіян. – Рим – Торонто. –352с.
17. Iz_cheho_sostoit_aura_cheloveka_Foxit. Reder3.0.
18. <http://sahajayoga.ru/chakras.htm>
19. [https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%BA%D0%BE%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%BD%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%BC](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%BD%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%BC). Знайдено 22.12.2014.
20. ru.wikipedia.org/wiki. Знайдено 22.12.2014.
21. www.ufo-com.net. Физико-химический анализ веществ, возникших в результате миротечения. Знайдено 22.12.2014.